

Maske? Og nu havde han ovenikøbet lagt sig Skæg til! . . .

Hun hørte Moderen rejse sig derude og lagde hurtigt Albummet tilbage paa sin Plads.

»Nu er Brevet afsted!« sagde Fru Bertha, da hun kom ind. »Jeg lod Annunciata løbe med det. Vi kan altsaa vente ham naar det skal være. Jeg tror derfor, jeg gaar op og klæder mig om med det samme. Saa' er der i det mindste een af os her-nede, dersom han skulde komme inden Spisetid.«

Jytte nikkede blot. Hun havde sat sig hen ved Klaveret og bladede i de Noder, der tilfældigt stod fremme, idet hun af og til løb en Passage igennem med den ene Haand.

Hun sad der endnu, da Moderen en halv Time efter kom tilbage. Det saae ud, som om hun ikke havde flyttet sig i Mellemtiden, dog havde hun et Øjeblik været nede i Haven og udsøgt sig tre smukke, mørkerøde Roser, som laa godt skjult bag en Nodestabel paa Klaveret.

Fru Bertha var pynteligt klædt i en dybviolet Silke-kjole med et langt Slæb, der gav hendes høje Skikkelse megen Værdighed. I det hvide Haar sad en stor, ciseleret Sølvkam. Hun satte sig ud i sin Solkrog paa Loggiaen, hvor der stod en kurveflettet Sofa med Puder. Hun havde herfra et prægtigt Udkig nedover Byen, der heroppe fra Højden tog sig